

Γνωρίζεις το συμφέρον της ψυχής σου; (Αββάς Ισαάκ ο Σύρος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 10, 2017

Χρειάζεται μεγάλος αγώνας, διότι τὰ πάθη ἔχουν μεγάλη δύναμη. Μὲ τὴ χάρη ὅμως τοῦ Θεοῦ θὰ νικήσει ὁ γενναῖος ἀθλητὴς ποὺ ἀγωνίζεται μ' ὅλες τὶς δυνάμεις του.

Ὁ σωματικὸς κόπος καὶ ἡ μελέτη τῶν θείων Γραφῶν φυλάττει τὴν καθαρότητα τοῦ νοῦ. Ἀκόμη χρειάζεται καὶ πολλὴ προσευχή, ὥστε νὰ ἐπισκιάσῃ τὸν ἀγωνιστὴ ἡ Θεία Χάρη. Γιὰ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χρειάζεται μεγάλος πνευματικὸς αγώνας, διότι εὐκόλα παρασύρεται ὁ ἄνθρωπος στὸ κακὸ καὶ χάνει σὲ μιὰ στιγμή αὐτὸ ποὺ ἀπέκτησε ὕστερα ἀπὸ μεγάλους αγῶνες..

Στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ. Ἀπὸ τὸν αγῶνα τὸ δικό μας θὰ ἐξαρτηθεῖ πῶς ἀπὸ τὰ δύο θὰ ἐπικρατήσῃ. Ἄν ἀφήσουμε τὸν ἑαυτό μας ἐλεύθερο, χωρὶς νὰ τὸν βιάσουμε, θὰ ἐπικρατήσῃ τὸ κακὸ. Ἀντίθετα ὅταν ἀγωνισθοῦμε, θὰ νικήσει τὸ καλὸ καὶ ἡ ἀρετή.

Ὁ αγώνας αὐτὸς εἶναι σκληρὸς. Θὰ πέσεις καὶ θὰ ξανασηκωθεῖς καὶ πάλι θὰ πέσεις καὶ πάλι θὰ σηκωθεῖς. Εἶναι αγώνας ἰσόβιος. Διότι ὁ σατανᾶς δὲν μᾶς ἀφήνει ἀνενόχλητους οὔτε μιὰ στιγμή. Μία στιγμή ἀμελείας περιμένει, γιὰ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῆ καὶ νὰ κάνει ζημιὰ στὴν ψυχὴ μας.

Ὅπως εἶπαμε καὶ πῶς πάνω, στὸν πνευματικὸ αγῶνα χρειάζεται **ταπείνωση**. Διότι μόνον τὴν προσευχὴ τῶν ταπεινῶν ἀκούει ὁ Κύριος. Ἡ προσευχὴ τοῦ ταπεινοῦ *“εἰσέρχεται εἰς τὰ ὦτα τοῦ Κυρίου. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐπὶ τοὺς ταπεινοὺς κατὰ τὴν καρδίαν”*. Μὲ ταπεινὸ φρόνημα φώναξε δυνατὰ πρὸς τὸν Κύριο καὶ πὲς Του: *“Κύριε ὁ Θεός μου, Σὺ, ἐὰν θέλῃς, μπορεῖς νὰ φωτίσῃς τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου”*.

Ὅταν ἡ ψυχὴ θερμανθεῖ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, τὰ πάντα τὰ θεωρεῖ σκουπίδια καὶ τιποτένια. Νύχτα καὶ μέρα δὲν σκέφτεται τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ ἐπαφὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ εἶναι πῶς γλυκεῖα κι ἀπὸ τὸ πῶς ὠραῖο καὶ εὐγευστο φαγητό. Ὅταν ἡ ψυχὴ ἐνωθεῖ μὲ τὸν Θεό, τότε ἔρχονται καὶ τὰ δάκρυα τῆς πνευματικῆς ἀγαλλιᾶσεως. Καὶ τὰ δάκρυα αὐτὰ σὲ συνοδεύουν εἴτε τρῶς, εἴτε πίνεις, εἴτε μελετᾶς, εἴτε πρσεύχεσαι, σὰν καρπὸς τοῦ αγῶνα τῆς ψυχῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀμοιβὴ ποὺ δίνει ὁ Θεὸς στοὺς ἐργάτες τῶν ἐντολῶν Του, ποὺ σὰν σκοπὸ τῆς ζωῆς τους ἔβαλαν τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς τους.

Όταν λοιπόν σ' επισκεφθούν τὰ δάκρυα αὐτά, πάρε θάρρος καὶ προχώρα μὲ μεγαλύτερη δύναμη, γιὰ νὰ περάσης τὴ θάλασσα τῶν παθῶν. Ἀλλὰ πρόσεξε μήπως χάσεις τὸν πνευματικὸ θησαυρὸ τοῦ ἀγῶνα σου εἴτε ἀπὸ ἐγωϊσμὸ εἴτε ἀπὸ ἀμέλεια.

Ἄν δὲν ἔχεις κοπιάσει στὰ καλὰ ἔργα δὲν πρέπει νὰ μιᾶς γιὰ τὶς ἀρετές. Διότι κάθε ἀρετὴ ποὺ γίνεται **χωρὶς κόπο**, λογίζεται σὰν “ἔκτρωμα” μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ. Οἱ στεναγμοὶ τῆς καρδιάς σου, οἱ προσευχὲς καὶ οἱ ἀγρυπνίες θὰ σὲ βοηθήσουν ν' ἀποκτήσεις ἀρετὴ. Ὅσο ὅμως κι ἂν φωνάζεις μὲ προσευχὲς πρὸς τὸν Κύριο, δὲν σὲ ἀκούει, ἂν δὲν συνοδεύονται ἀπὸ **ταπεινοφροσύνη**. Ἡ ἐργασία τῶν ἐντολῶν καὶ πρὸ παντὸς ἡ ταπεινοφροσύνη κάνουν τὸν ἄνθρωπο θεὸ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ πίστη καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τὸν φέρνουν πιὸ γρήγορα στὴν καθαρότητα.

Ὅσοι ἔχουν θερμὴ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ ἐλκύονται ἀπὸ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ. Ὅσοι θερμαίνονται μὲ τὴν ἐλπίδα τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὰ κοσμικὰ πράγματα. Ἀλλὰ γιὰ νὰ φτάση κανεὶς σ' αὐτὴ τὴν ὑψηλὴ κατάστασι χρειάζεται μεγάλος ἀγῶνας. Καὶ θὰ **πρέπει ν' ἀρχίσῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ ἀπλᾶ καὶ εὐκόλα γιὰ νὰ φτάση στὰ δύσκολα**. Θὰ πατήσῃ κανεὶς πρῶτα τὰ πρῶτο σκαλοπάτι τῆς ἀρετῆς, μετὰ τὸ δεύτερο κι ἔτσι σιγὰ-σιγὰ θὰ προοδεύσει στὴν πνευματικὴ ζωή.

Μ' ἓνα ἄλμα δὲν φτάνει κανεὶς στὰ ὕψη. Ἄς μάθουμε νὰ ἐφαρμόζουμε πρῶτα τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνες πολλοὺς καὶ μεγάλους θὰ μᾶς στείλει ὁ Θεὸς τὴ χάρι Του.

Εἶναι εὐτυχισμένοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀποφάσισαν νὰ βαδίσουν τὸν δρόμο τῶν θλίψεων γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν γύρισαν πίσω. Αὐτοὶ θὰ φτάσουν γρήγορα στὸ λιμάνι τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Μετὰ ἀπὸ τὸν κόπο καὶ τὶς ταλαιπωρίες θ' ἀπολαύσουν ἀνάπαυσι καὶ ξεκούρασι. Καὶ θὰ εὐφραίνονται αἰώνια μὲ τὴν ἀπόλαυσι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

Ὅσοι τρέχουν στὸν δύσκολο δρόμο τῆς ἀρετῆς δὲν γυρίζουν πίσω οὔτε σκέφτονται τὶς δυσκολίες ποὺ θὰ συναντήσουν, ἀλλὰ μ' ἐνθουσιασμὸ προχωροῦν στὸν στενὸ καὶ τραχὺ δρόμο, εὐχαριστώντας τὸν Θεὸ ποὺ τοὺς ἀξίωσε νὰ τὸν περάσουν. Ὅσοι ὅμως φοβοῦνται καὶ προχωροῦν μὲ δειλία καὶ φόβο, αὐτοὶ ποτὲ δὲν θὰ φτάσουν στὸ τέρμα, καὶ δὲν θὰ πάρουν τὸ στεφάνι τῆς νίκης, ποὺ χαρίζει ὁ Κύριος στοὺς ἀγωνιστὲς τῆς πίστεως.

Ὁ ὀκνηρὸς δὲν βάζει ποτὲ ἀρχὴ μετανοίας καὶ συνεχῶς ἀναβάλλει. Κι ἔτσι φτάνει στὴν ὥρα τοῦ θανάτου τοῦ ἀπροετοίμαστος. Ἄν θέλῃς νὰ προκόψῃς στὴν ἀρετὴ, μὴν ὑπολογίζῃς τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σώματος, διότι τὸ σῶμα εἶναι ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς. **Ἔχε τὴν ἐλπίδα σου στὸν Θεὸ καὶ μὲ ταπεινοφροσύνη προχώρα στὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς**. Γνώριζε ὅτι **χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ εἶσαι φτωχὸς καὶ γυμνός, στερημένος ἀπὸ κάθε πνευματικὸ ἀγαθόν**. Μὴ σὲ πιάνῃ δειλία καὶ φόβος στὸν

ἀγώνα. Ὁ γεωργὸς ποὺ περιμένει νὰ σταματήσουν οἱ ἄνεμοι γιὰ νὰ σπείρη, αὐτὸς ποτὲ δὲν θὰ σπείρει. Καλύτερα νὰ πεθάνῃς γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ζῆς μὲ ντροπὴ καὶ ὀκνηρία.

Ὅταν θέλεις νὰ βάλῃς ἀρχὴ στὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ πρῶτα πρέπει ν' ἀφήσῃς κάθε ἐλπίδα καὶ στήριγμα τῆς ζωῆς αὐτῆς. Ὅπως ἐκεῖνος ποὺ ἐτοιμάζεται γιὰ τὸν θάνατο δὲν σκέφτεται τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ φοβερὸ αὐτὸ γεγονὸς, ἔτσι κι ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸν Θεό, πρέπει νὰ πεθάνῃ γιὰ κάθε κοσμικὸ πρᾶγμα. Σοῦ θυμίζω καὶ πάλι ὅτι **θὰ βρεῖς ἐμπόδια, ἀλλὰ μὴ χάσῃς τὴν ἐλπίδα σου.**

Νὰ δυναμώνῃς μὲ τὴν πίστη στὸν Θεὸ καὶ μὲ τὴ σκέψη ὅτι τὰ πράγματα τοῦ κόσμου αὐτοῦ εἶναι πρόσκαιρα καὶ μάταια καὶ ὅτι ὁ μεγαλύτερος θησαυρὸς εἶναι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Αὐτὴ τὴν ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεὸς γιὰ τοὺς ἀγωνιστὲς κι ὄχι γιὰ τοὺς ῥάθυμους καὶ ὀκνηροὺς. Ν' ἀρχίζῃς τὸν ἀγώνα σου μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ **ὄχι μὲ δειλία**, διότι καὶ τὸ ὠραιότερο ἔργο εἶναι ἄχρηστο ὅταν γίνεται ἀπὸ ἄνδρα δίψυχο, ποὺ τὸ ἓνα μέρος τῆς ψυχῆς του εἶναι μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸ ἄλλο μὲ τὸν κόσμο. Ὁ Θεὸς θέλει ὀλόκληρο τὸν ἑαυτό μας.

Νὰ ἔχῃς τὴν ἐλπίδα σου βέβαιη στὸν Χριστό, γιὰ νὰ μὴν πάῃ ὁ κόπος σου χαμένος. Ὁ Κύριος εἶναι σπλαγχνικὸς καὶ δίνει τὴ χάρη Του σ' αὐτοὺς ποὺ τὴ ζητᾶνε μ' ἐπιμονή. Τὸν μισθὸ τὸν δίνει ὄχι ἀνάλογα μὲ τὴ δουλειὰ ποὺ κάναμε, ἀλλὰ μὲ τὴν προθυμία ποὺ δείξαμε. Κάνε ὅ,τι μπορεῖς γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σου. Προσευχήσου μὲ δάκρυα, διάβαζε τὶς θεῖες Γραφές, κάνε ἐλεημοσύνες. Ἀρκεῖ νὰ θερμαίνῃς τὴν καρδιά σου μὲ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό.

Μὴν ὑπολογίσῃς τὴ φυσικὴ ἀδυναμία τοῦ σώματος καὶ δειλιάσῃς. Διώξε μακριὰ τὴ φιλαυτία, τὴν πλεονεξία καὶ τὸν ἐγωϊσμό. Μίσησε τὰ ἔργα τῆς ἀμαρτωλῆς σάρκας καὶ ἀγωνίσου μὲ ἀνδρεῖο φρόνημα γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς ἀρετῆς. Καὶ ἂν σὰν ἄνθρωπος πέσῃς, πάλι νὰ σηκωθῆς καὶ ποτὲ μὴ γυρίσῃς στὴν προηγούμενη ἀμαρτωλὴ ζωὴ σου. Πάντα μπροστὰ προχώρα μὲ χαρὰ καὶ προθυμία στὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, κι αὐτὸς θὰ σ' ἀνεβάσῃ στὴν κορυφὴ τῶν ἀρετῶν.

(Πηγή: nektarios.gr)